

AI NHỚ CHẶNG AI

HOÀNG - THI - THƠ

9 - 1956

Viết kỷ niệm những ngày kháng chiến 47 - 52

Moderato - Gợi cảm gợi nhớ gợi thương

— 3 —

Ai nhớ chặng ai? Ai nhớ chặng những chiều có người em gái qua
(Ai nhớ chặng) ai? Ai nhớ chặng những chiều, những chiều gặp gỡ nhau

bên thêm, tiếng hò xao xuyên trăng, dấu ghênh, nhạc rưng nghe buồn
trên cầu, nước trời xanh ngắt in một mâu,

— 3 —

mông mêm, vầy ngàn tia lúa, âm chơi voi dưới trăng êm
lâu lâu rồi tình ta cảng ăn sâu, sâu môi duyên ban

— 3 —

đêm đâu Ai nhớ chặng ai? Ai nhớ chặng

những ngày, những ngày rau cháo voi đưa cà, quê nghèo vui sông trong
hôm nào, hôm nào mưa rớt trên sông dài,

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

— 3 —

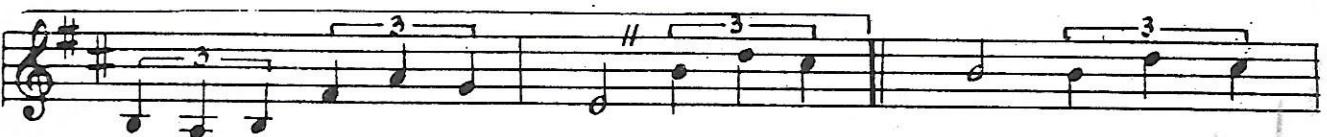
— 3 —

Nhớ vô vân nhớ muôn ngàn, ngàn đời tôi còn nhớ, ngàn đời tôi nào
Nhớ vô vân nhớ muôn ngàn, ngàn đời tôi còn nhớ, ngàn đời tôi nào

quên, quên quên sao bao nhiêu phút xa xưa êm đềm... quên bao nhiêu con

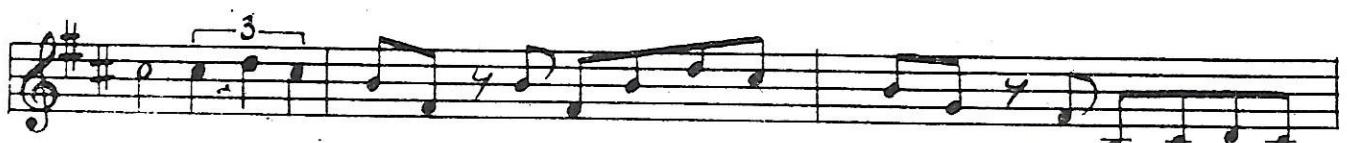
người dừng chân trên bến tâm hồn... Ai nhớ chẳng ai? Ai nhớ chẳng

khoi chiêu, khoi chiêu vướng ván mải tranh nghèo, có bấy em bé reo ngoài vườn, mẹ già tóc bạc

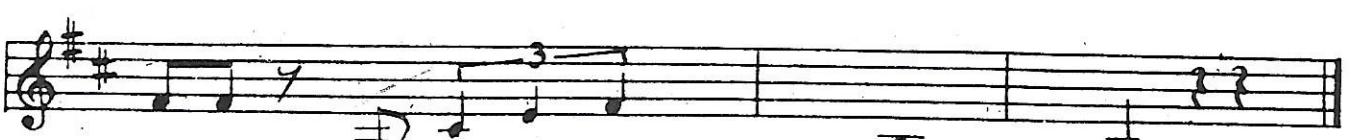
nhu' sương, nợ đời uốn cong đôi vai xương đơn đau trăm đường... Ai nhớ chẳng

ai? Ai nhớ chẳng những gì, những gì tha thiết nhất trong đời, những gì không nói lên

bằng lời mà tim ta thi chơi voi mà hôn ta tìm

nói nói mà long ta nhớ đời...